

[Forsvarsministeren]

gaven for vort landbaserede forsvar gøres mere overkommelig. Derudover løser u-bådene en række varslingsmæssige og efterretningsmæssige opgaver.

Forsvarskommandoen har anbefalet, at vi opretholder et dansk u-bådsvesen, også inden for det nuværende budgets rammer, fordi det løser de nævnte opgaver, som man mener fortsat skal løses.

De oplysninger, jeg her har givet, vil naturligvis indgå i 11 mands gruppens drøftelser.

Pelle Voigt (SF):

Når jeg har stillet dette spørgsmål, så er det ikke, fordi jeg er i tvivl om, at man i forsvarskommandoen synes, at det er vældig godt at have u-både. Det er et forsøg på at finde ud af, hvad ministeren mener. Jeg kan da godt forstå, at dette er ting, der drøftes i 11 mands udvalget, og på et tidspunkt måske oven i købet vil blive drøftet i folketingets forsvarsudvalg. Har ministeren ikke nogen personlig mening om det spørgsmål, som han fremfører i disse drøftelser? Jeg har – jeg skal endnu en gang vende tilbage til artiklen i Berlingske Tidende fra 6. april 1982 – med stor interesse noteret mig hr. Knud Damgaards udtalelse:

»Jeg har endnu ikke mødt nogen blandt mine forskellige kontakter, bortset fra søværnets repræsentanter, der kan se noget dansk behov for u-både.«

Jeg har ved at gennemgå sagen og den diskussion, der har været, med meget stor interesse konstateret, at de eneste, der egentlig åbent har modsagt hr. Knud Damgaard, netop er søværnets repræsentanter – muligvis med undtagelse af en artikel i bladet Linieofficeren i august 1982 under overskriften: »Knud Damgaards egotrip«; man kan ikke rigtig se, om artiklen er skrevet af repræsentanter for søværnet eller ej. Men ellers er der faktisk, så vidt jeg kan se, kun kommet argumenter imod dette fra søværnets repræsentanter.

Er det ikke muligt, siden der øjensynlig stadig væk diskuteres og forhandles om spørgsmålet, at få at vide, hvad ministerens argumenter for eller imod u-både måtte være?

Arentoft (FP):

Da radaren i sin tid fremkom, var det f.eks. muligt at se mål på søen, og man kunne ved hjælp af radaren bestemme disse måls kurs og fart, måske deres størrelse osv., men man kunne ikke identificere. Man kunne f.eks. ikke læse navnet på det skib, man havde på radaren, eller identificere nøjagtigt, om det var en destroyer, en krydser el.lign. På tilsvarende måde kan man ikke identificere på anden måde end ved at anvende det menneskelige øje, og det kan man bl.a. ved u-både. Er det ikke et vægtigt argument for, at man er nødt til at have u-både, at man skal kunne identificere?

Forsvarsministeren (Hans Engell):

Hr. Pelle Voigt spørger: hvad mener ministeren? Det skal jeg delagtiggøre hr. Pelle Voigt i, når jeg har fået det beslutningsmateriale, der må danne grundlaget for de overvejelser, der skal pågå, herunder de overvejelser, jeg skal gøre mig. Førend det beslutningsmateriale er tilvejebragt, finder jeg ikke, det vil være rigtigt at gå ind i en udvikling af de tanker, der måtte være i denne sammenhæng. Vi må have nogle papirer på bordet. Vi må have et materiale, vi kan tage stilling til, og herefter vil der blive truffet en beslutning.

Hr. Arentoft er inde på nogle af de operative aspekter, der er knyttet til vores u-bådsvesen, og det var også det, jeg havde med i mit svar, altså nogle af de synspunkter, der lægges til grund fra den militære ekspertises side.

Pelle Voigt (SF):

Jeg synes naturligvis, det er rart her i folketingssalen at få endnu et indlæg fra søværnets side om betimeligheden af u-både. Når ministeren henholder sig til, at materialet til hans personlige stillingtagen vedrørende dette spørgsmål endnu ikke foreligger, så vil jeg da gerne spørge ministeren, om han kan afkræfte, at den studie, daværende forsvarsminister Poul Søgaard bestilte i forsvarets forskningsråd, ganske klart giver udtryk for, at u-både kan erstattes med andre midler, som anført af hr. Knud Damgaard i den pågældende artikel i Berlingske Tidende og, som jeg har været inde på, mange andre steder. Er det ikke sådan, at der faktisk allerede fra forsvarets forskningsråd ligger et materia-